

5138
ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΖΩΝΗΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἐγκάρδιον πρέπει νά προσφέρωμε τήν λατρείαν μας πρὸς τὴν Θεοτόκον, εὐγνώμονες προσκυνηταί της πρέπει νά εἶμεθα, νά τὴν εὐχαριστοῦμεν, νά τὴν δοξολογοῦμεν, ἀπέραντος πρέπει νά εἶναι ἡ εὐσέβειά μας γιὰ τὸ μέγαλο εὐεργέτημα πού μας προσέφερε. Διότι ἡ Παναγία ἐνεσαρκώθη τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ μας ἐχάρισε ἔτσι δῶρον ἀνεκτίμητον, μας ἔκαμε παιδιά τοῦ οὐρανοῦ πατρός, μας ἐγλύτωσε ἀπὸ κάθε θλίψι καὶ πειρασμό, μας ἔδωσε θάρρος καὶ δύναμι ὥστε νά μένωμε ἀκλόνητοι καὶ σταθεροὶ στὴ πίστι καὶ στὴν ἀρετή.

Πράγματι ἀνήκουν στὴν ἐειπάρθενον αὐτὴν κόρην τῆς Ναζαρέτ δοξολογίες καὶ ὕμνοι εὐγνώμονες, διότι ἁγίασε τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἔκαμε ἀδελφὸν τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ της, τοῦ ἔδωσε τὴ δύναμι νά νικᾷ δλους τοὺς πειρασμοὺς καὶ τίς δοκιμασίες.

Ἡ Παναγία μετὰ τὸν Θεὸν ἔρχεται τὸ πρῶτον ἀξιοσέβαστον πρόσωπον. Εἶναι ἡ ἐλπίς καὶ ὁ παρήγορος ἄγγελος τῶν ἀπελπισμένων ὁ βοηθὸς τῶν ἀδυνάτων, τὸ καταφύγιον τῶν πτωχῶν. Δὲν πρέπει οὔτε τὰ βάσανα, οὔτε τίς στενοχώριες, οὔτε τοὺς πειρασμοὺς νά φοβώμαστε,

γιατί ή Παναγία βρίσκεται πάντοτε κοντά μας και μας βοηθεϊ. Μας παρηγορεϊ, μας προστατεύει και μεσιτεύει για να απολαύσωμε την αϊώνιο βασιλεία. Δικαίως λοιπόν της ανήκουν κάθε τιμή και δόξα, κάθε προσκύνησις και λατρεία.

Όταν ή Παναγία παρέδωσε την άγίαν Της ψυχή στον μονογενή υϊόν της, οι Άπόστολοι και πολλοί άλλοι Άγιοι και πληθος κόσμου παρέλαβον τό σώμα της και τό μετέφερον στο χωριό Γεθσημανή για να τό ένταφιάσουν σύμφωνα με την έπιθυμίαν της. Τρία ημερόνυχτα παρέμεινε τό πληθος των πιστών κοντά στο μνήμα, που ένεταφίασαν τό σώμα της Θεομήτορος και άκουαν τις μελωδίες των ουρανίων άγγέλων. Την τρίτη ήμέρα οι μελωδίες έσταμάτησαν και έξαφνα καταφθάνει ό Άπόστολος Θωμάς καταστενοχωρημένος, γιατί έλειπε και δέν μπόρεσε να ίδη την Παναγίαν προτού παραδώσει τό πνεύμα Της. Οι άλλοι όμως Άπόστολοι και οι Άγιοι για να τον εύχαριστήσουν απέφασισαν να ανοίξουν τον τάφο και έτσι ό Άπόστολος Θωμάς να ίδη την Παναγία. Άλλά ανοίγοντας τον τάφο έμειναν όλοι κατάπληκτοι. Στον τάφο δέν ύπήρχε τό άγιο σώμα της Παναγίας παρά μόνον τό φόρεμά της και ή ζώνη αυτού, τά όποια μαρτυρούσαν την μεταστασιν της Θεοτόκου στον ουρανό.

Με την πάροδον του χρόνου ή τιμία ζώνη της Θεοτόκου περιήλθε στα χέρια μιας εύσεβοδς γυναίκας. Ότε βασιλεύς της Κωνσταντι-

νουπόλεως ήταν ό Άρκάδιος, έστειλε στα Ίεροσόλυμα ανθρώπους με πλούσια δώρα και χρήματα για να εύρουν την τιμία ζώνη της Θεοτόκου. Πράγματι οι άνθρωποι αυτοί κατώρθωσαν να ανακαλύψουν την Ίουδαία αυτή παρθένο που έφύλαττε τη ζώνη και να της την πάρουν. Έρχόμενοι στην Κωνσταντινούπολι ό βασιλεύς έπήρε την τιμία ζώνη και την έτοποθέτησε σε μια ώρα και πολύτιμη θήκη και την έπωνόμασε Άγίαν Σορόν.

Ύστερα από τετρακόσια χρόνια αυτοκράτωρ της Κωνσταντινουπόλεως ήταν ό Λέων. Ή γυναίκα του Λέοντος, ή όποια έλέγετο Ζωή, έτιμωρεϊτο από πνεύμα άκάθαρτον. Μια νύκτα είδε στον ύπνο της την Παναγία και της είπε, ότι εάν έβαζε επάνω της την Τιμίαν Ζώνην θα έγινετο καλά. Άνοιξαν λοιπόν την θήκη και εύρηκαν την τιμίαν Ζώνην, ήταν δέ καθαρή και έλαμπε τόσο πολύ, ώστε έφαινόταν σαν να την είχαν ύφάνη εκείνη την ώρα. Έφερε δέ επάνω μια σφραγίδα ή όποια έλεγε τον χρόνον και την ήμέραν που έφεραν την Τιμία Ζώνη στη Κωνσταντινούπολι.

Άφοϋ ό βασιλεύς έβγαλε από τη θήκη την Τιμία Ζώνη, την ήσπασθη και κατόπιν την έπήρε ό πατριάρχης και την άπλωσε επάνω στην άρρωστη γυναίκα. Και τό θαύμα έγινε άμέσως, ή βασίλισσα έθεραπεύθη. Και δοξάζοντες και εύχαριστοϋντες την Παναγία έβαλαν πάλι τη Ζώνη εις την θέσιν της.

Στην Κωνσταντινούπολι, στο ναό της Πα-

ναγίας τῶν Βλαχερνῶν εὐρίσκεται καὶ ἡ Ἁγία Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου. Τὴν ἔσθῆτα αὐτὴ δὲν τὴν ἐφόρεσε μόνον ἡ Παναγία, ἀλλὰ μὲ αὐτὴν ἐτόλιξεν καὶ τὸ θεῖον βρέφος καὶ ἐπάνω τῆς ἔσταξαν πολλές σταγόνες ἀπὸ τὸ ἅγιον ἐκεῖνο γάλα ποῦ ἔθρεψε τὸν σωτήρα Χριστόν. Ἀναρίθμητα εἶναι τὰ θαύματα ποῦ ἔγιναν στὸ ναὸ τῶν Βλαχερνῶν. Τυφλοὶ ἀνέβλεψαν, κωφοὶ ἤκουσαν, ἀσθενεῖς ἐθεραπεύθησαν. Ὅσοι εἰσῆρχοντο στὸ ναὸ κατηφεῖς καὶ λυπημένοι, ἐξήρχοντο χαρούμενοι. Ἡ Παναγία ἐδιώχνε τὸν βαρὺ πόνον τῶν συμφορῶν καὶ τοὺς ἐφωδίαζε μὲ χαρὰ καὶ ἀγαλλίσει. Τοὺς ὠπλιζε μὲ ὑπομονὴ καὶ ἔτσι ἡ ζωὴ τους ἐγίνετο ὠραία, τοὺς ἔδινε θάρρος στὶς τρικυμίες τοῦ βίου των καὶ τοὺς ἔκαμνε πραγματικούς χριστιανούς, ἔτοιμους νὰ δεχθοῦν τὰ οὐράνια ἀγαθὰ, καὶ νὰ περιφρονοῦν τὰ ἐγκόσμια ποῦ εἶναι πρόσκαιρα. Τοὺς ἔδινε τὴ δύναμι νὰ θυσιάσουν γιὰ τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ τὰ πλοῦτη καὶ θησαυρούς, τιμὲς καὶ ἀξιώματα, ἀπολαύσεις καὶ ἡδονὰς καὶ ὅλα τὰ ἐπίγεια φθαρτὰ ἀγαθὰ. Τοὺς ἔκαμνε νὰ ἐννοοῦν, ὅτι ὁ οὐρανὸς εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τὴ γῆ καὶ νὰ θυσιάσουν μὲ χαρὰ τὰ ἐγκόσμια γιὰ νὰ κερδίσουν τὰ οὐράνια, διότι ἡ ἀθάνατος ψυχὴ μας ἐκεῖ στὰ οὐράνια καὶ στὰ αἰώνια εὐρίσκει τὴν ἀπόλυτον ἰκανοποίησιν.

Καὶ τώρα σὰς περιγράφομε πῶς ἡ Ἁγία Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου ἔφθασε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα στὴν Κωνσταντινούπολι.

Ὅταν αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπό-

λεως ἦταν ὁ εὐσεβὴς καὶ ἐνάρετος Λέων, ὑπηρετοῦσαν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του καὶ δύο στρατοπεδάρχαι ὁ Γάλβιος καὶ ὁ Κάνδιδος. Καὶ οἱ δύο αὐτοὶ ἄνδρες ἦσαν ψυχραῖοι μὲ μεγάλη ἀντοχή, μὲ ἰσχυρὰ σωματικὴ δύναμι καὶ γενναῖο φρόνημα. Ἦσαν ὠραῖοι, ἀνδρεῖοι, ἐξυπνοὶ καὶ εὐγενεῖς. Ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ σωφροσύνη ἦσαν τὰ μόνον στολισματα τῆς νεανικῆς των ζωῆς.

Εἶχαν ὁμῶς προσχωρήσει στὴν αἵρεσι τοῦ Ἀρείου, διότι ἦσαν συγγενεῖς του. Ἀλλὰ ἡ θεία χάρις δὲν τοὺς ἄφησε νὰ μείνουν στὴν πλάνη αὐτὴ, στὸ σκοτάδι αὐτὸ τῆς αἱρέσεως καὶ τοὺς ἐφώτισε νὰ μείνουν ἀφοσιωμένοι στὸν αἰώνιον βσιλέα καὶ τοὺς ἐδυνάμωσε τὴν πίστιν των πρὸς τὸν Χριστόν καὶ τὴν εὐσέβειά τους. Καὶ ὄχι μόνον αὐτοὶ ὡμολογοῦσαν ὅτι εἶναι ὀρθόδοξοι, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ὄσους ἤμποροῦσαν, τοὺς συνεβούλευαν καὶ τοὺς ἐδίδασκον ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ὁμοούσιον μὲ τὸν πατέρα καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν Παρθένον Μαρίαν κατὰ σάρκα καὶ εἶναι ὁμοούσιος καὶ ἀχώριστος ἀπὸ τὸν Πατέρα. Διὰ νὰ ἐξαλείψουν δὲ τὴν ἀμαρτία τους, ἔγιναν πρόθυμοι καὶ γενναϊόδωροι σὲ ἔργα φιλανθρωπίας, ἔγιναν ἐλεήμονες καὶ ἔδειξαν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀνακούφισιν καὶ τὴν χαρὰν τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν πτωχῶν.

Ἡ Παναγία βλέπουσα τὴν ἀλλαγὴν τους αὐτῆ, τὴ θερμὴν τους πίστι πρὸς τὸν Χριστόν καὶ τὰ φιλανθρωπικά τους ἔργα παρουσιάσθη μιὰ νύκτα στὸν ὕπνον τους καὶ τοὺς εἶπε νὰ ὑπά-

γουν νά προσκυνήσουν τούς Ἁγίους τόπους καί νά εἰδουν τήν ἁγίαν Της Ἐσθῆτα καί νά τήν φέρουν στή Κωνσταντινούπολι.

Πράγματι οἱ δύο στρατοπεδάρχαι ἐζήτησαν συγχώρεσι ἀπό τόν βασιλέα καί τή βασίλισσα καί ἀφοῦ ἐπῆραν μαζί τους συνοδεία καί ὄλα τά ἀπαραίτητα γιά τό ταξίδι τους ἐξεκίνησαν. Πηγαίνοντας στό Ἱεροσόλυμα, ἠθέλησαν νά ἴδουν καί ἄλλες πόλεις καί γι' αὐτό ἐπέρασαν ἀπό τήν Ναζαρέτ καί τήν Καπερναούμ. Ἀλλά αὐτό ἦταν θέλημα Θεοῦ, γιατί ἡ Ἁγία Ἐσθῆτα ἐκρύπτετο ἐκεῖ κοντά σέ κάποιο χωριό. Πράγματι μόλις ἐφθασαν στό χωριό αὐτό οἱ δύο νέοι μέ τήν συνοδεία τους, ἀπεφάσισαν νά μείνουν ἐκεῖ γιά νά διανυκτερεύσουν. Φιλοξενηθήσαν λοιπόν στό σπίτι μιᾶς εὐσεβοῦς καί ἐνάρετης γραίας Ἰουδαίας. Ἡ γραία αὐτή ὠνομάζετο Ἄννα καί εἶχε μεγάλη πίστι. Τή ζωή της τήν περνοῦσε μέ προσευχάς καί δεήσεις.

Καθώς ἡ συνοδεία των ἐτοίμαζε τό δεῖπνο, οἱ δύο νέοι εἶδαν ἕνα σπίτι, τό ὁποῖον ἔλαμπε ἀπό τά φῶτα, εὐωδίαζε καί μέσα ἦσαν ξαπλωμένοι ἐδῶ καί ἐκεῖ ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά. Ὁ Κάνδιδος ἀμέσως κατάλαβε ὅτι ὁ τόπος αὐτός ἦταν Ἅγιος, Ἱερός, ὅπου ἐθεραπεύοντο οἱ ἀρρωστοί.

Στό τραπέζι προσεκάλεσαν καί τήν γραία γιά νά φάγουν μαζί καί γιά νά τήν ἐρωτήσουν γιά τό ἱερό ἐκεῖνο σπίτι. Ἡ γραία μετὰ δυσκολίας ἐπῆγε, ἐπειδή τήν παρεκάλεσαν. Ἀφοῦ λοιπόν ἔφαγαν ἄρχισαν νά τήν ἐρωτοῦν γιά τό

λαμπρό ἐκεῖνο σπίτι καί νά τή παρακαλοῦν νά τούς εἰπῆ τήν ἀλήθεια.

Ἡ γραία τούς ἀποκρίθηκε :

— Βλέπετε πόσοι ἀσθενεῖς εἶναι ἐκεῖ μέσα σ' αὐτό τό σπίτι ; Εἶναι θέλημα Θεοῦ σ' αὐτό τό σπίτι νά γίνωνται θαύματα μεγάλα καί διδακτικά γιά ὄλους τούς αἰῶνες. Χωλοὶ περιπατοῦν, τυφλοὶ ἀναβλέπουν, δαιμόνια φεύγουν ἀπό τά ἀνθρώπινα σώματα καί κάθε ἄλλη ἀρρώστια θεραπεύεται.

Καί οἱ νέοι τῆς ἀπήντησαν :

— Εἶπέ μας, εὐσεβῆς γυναῖκα, ἀπό ποῦ ἔχει πάρει τήν θείαν αὐτήν δύναμιν τό σπίτι τοῦτο, ὥστε νά θαυματοουργῆ ; Σέ ὀρκίζομεν στήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καί σέ παρακαλοῦμε νά μᾶς εἰπῆς τήν ἀλήθεια, γιατί καί ἐμεῖς εἶμαστε ἀφωσιωμένοι στό Θεό καί πηγαίνομε νά προσκυνήσωμε τούς Ἁγίους τόπους.

Ἡ γραία ὁμως δέν ἤθελε νά τούς εἰπῆ τήν ἀλήθεια καί τούς ἀπήντησε ὅτι ἔτσι ἀπλῶς ἐδόθηκε ἡ θεία χάρις στό εὐλογημένο αὐτό σπίτι. Ἀλλά οἱ νέοι ἀπό τούς μορφασμούς καί τά λόγια τῆς γραίας κατάλαβον, ὅτι δέν τούς εἶπε τήν ἀλήθεια καί ὅτι ὁ τόπος αὐτός ἐκρυβε μεγάλο μυστήριον.

Ἐπῆραν λοιπόν τή γραία μακριά ἀπό τούς ἄλλους καί χύνοντες θερμά δάκρυα τῆς εἶπον :

— Σέ ὀρκίζομε εὐσεβεστάτη καί ἐντιμοτάτη γυναῖκα στή θεία δύναμι ποῦ ἔχει αὐτός ἐδῶ ὁ τόπος νά μᾶς εἰπῆς ὅλην τήν ἀλήθεια. Μή φοβηθῆς γιατί ἐμεῖς δέ θά σοῦ προξενήσουμε καμ-

SISMANOGLIO
MEΓΑΛΑΡΟ

μία βλάβη ἀπ' ἐναντίας θά σέ εὐχαριστήσωμε, ὅπως σοῦ ἀρμόζει καί με μεγάλο σεβασμό θά προφέρωμε τὸ ὄνομά σου. Θέλομε νά γίνωμε καί ἐμεῖς εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ τόπου.

Τότε ἡ γραῖα ἐβγαλε πονεμένο ἀναστεναγμὸ μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς της καί με δάκρυα στὰ μάτια τοὺς εἶπε :

— Ἀπὸ τῆ στιγμῆ πού ἔμαθα τὸ θεῖο αὐτὸ μυστήριον δὲν τὸ ἐφάνέρωσα ποτὲ σέ κανέναν, καθὼς καί οἱ πρόγονοί μου δὲν τὸ ἐφάνέρωσαν σέ κανέναν ἄνδρα πιστὸς στὸν ὄρκον πού ἔχομε δώσει. Ἀλλὰ ἐπειδὴ βλέπω ἀπὸ τὰ λόγια σας καί τὰ ἔργα σας, ὅτι εἴσθε ἄνθρωποι εὐλαβεῖς, ἐνάρετοι καί ἐντιμοὶ θά σὰς εἰπῶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πῶς ἔχει ἡ ὑπόθεσις καί σὰς ὀρκίζω στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, νά μὴν εἰπῆτε τίποτε σέ κανέναν ἐδῶ στὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἄρχισε λοιπὸν ἡ γραῖα νά τοὺς διηγῆται τὰ ἑξῆς :

— Στὸ ταπεινὸ αὐτὸ σπίτι εἶναι φυλαγμένη σέ ἓνα μικρὸ κιβώτιον, ἡ Ἐσθῆτα τῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου καί ἡ δύναμις τῆς ἀγίας αὐτῆς ἐσθῆτος κάμνει τὰ τόσα θαύματα.

Ἀκούοντας αὐτὰ ὁ Γάλβιος καί ὁ Κάνδιδος ἔμειναν κατάπληκτοι καί ἀπὸ τὸν τρόπο τους ἄρχισαν νά ἰδρώνουν.

Ἡ δὲ γραῖα ἐξακολούθησε νά τοὺς λέγῃ :

Ἡ Παναγία εἶχε δύο ἐσθῆτας. Μόλις κατέβηκε ὁ ἄγγελος καί τῆς ἀνήγγειλε, ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς Τῆς θάλῃ νά Τὴν πάρῃ κοντά του, ἐδῶ

σε τὰ δύο αὐτὰ φορέματα σέ δυὸ τῆς φιλενάδες. Ἡ μία λοιπὸν ἀπὸ τίς γυναῖκες αὐτὲς ἦταν ἀπὸ τὸ γένος μου καί μετὰ τὸ θάνατό της ἄφησε τὸ φόρεμα αὐτὸ σέ ἄλλην παρθένον συγγενῆ της καί αὐτὴ πάλι σέ ἄλλη με τὸν ὄρκον νά μὴ τὸ ὁμολογήσουν ποτὲ σέ ἄνδρα. Ἔτσι τὸ φόρεμα αὐτὸ ἀπὸ παρθένο σέ παρθένο ἐφθασε σέ μένα τὴν ἀναξία καί τώρα δὲν ἔχω ἄλλη παρθένον συγγενῆ μου γιὰ νά τῆς τὸ παραδώσω καί νά τὸ διαφυλάξῃ.

Αὐτὰ ἀφοῦ εἶπε ἡ γραῖα, ἔπεσαν οἱ δύο νέοι καί τὴν προσκύνησαν λέγοντάς της :

— Σὲ διαβεβαιώνουμε, ὅτι ὅπως μὰς ὠρισες, δὲν θά εἰποῦμε σέ κανέναν ἐδῶ, τὸ θεῖο αὐτὸ μυστήριον. Σὲ παρακαλοῦμε ὁμῶς, νά μὰς ἐπιτρέψῃς νά κοιμηθοῦμε καί ἐμεῖς στὸν ἱερὸ αὐτὸ τόπον, γιὰ νά προσευχηθοῦμε τῇ νύκτι με δὴμας τῇ δύνامي.

Ἡ γυναῖκα διέταξε τοὺς δούλους της καί ἐτοίμασαν στὸ ἱερὸ αὐτὸ διαμέρισμα δύο κλίνας, γιὰ τοὺς δύο φιλοξενουμένους της.

Οἱ νέοι δὲν κοιμήθηκαν, ἀλλὰ ἀγρυπνοὶ καί με δάκρυα στὰ μάτια εὐχαριστοῦσαν τὴν Παναγία, πού τοὺς ἠξίωσε νά προσκυνήσουν τὸ ἅγιον αὐτῆς ἱμάτιον.

Μόλις δὲ ἀντελήφθησαν ὅτι ὅλοι οἱ ἄρρωστοὶ εἶχαν πέσει σέ ὕπνον βαθύ, ἐπήραν ὅλα τὰ μέτρα τοῦ κιβωτίου ὅπου ἐφυλάσσετο μέσα τὸ θεῖον ἱμάτιον καί παρετήρησαν με προσοχὴ πῶς ἦτο κατασκευασμένο. Τὸ πρῶτ' ἀφοῦ εὐχαρίστησαν τὴν γραῖα, τὴν ἀπεχαιρέτησαν καί

της είπον διτι κατά την έπιστροφή των θα περνοῦσαν πάλι από εκεί, γιά νά λάβουν θείαν χάριν καί εὐλογίαν από τό Ιμάτιον της Θεομήτορος.

Ἐφθασαν οἱ δύο νέοι στούς Ἁγίους τόπους καί τοὺς έπροσκύνησαν. Ἐκεῖ εὗρηκαν ξυλουργό καί ξύλο παλαιό ποῦ έμοιαζε καθ' ὄλα μέ τό ξύλο τοῦ κιβώτιου, ὅπου έφυλάσσετο τό θεῖον Ιμάτιον. Ἐδωσαν λοιπόν τά μέτρα καί ὁδηγίας στόν ξυλουργό καί τοῦ είπαν νά τοὺς κατασκευάση ἓνα κιβώτιον. Πράγματι ὁ ξυλουργός τοὺς έφτιαξε τό κιβώτιο. Οἱ νέοι τό έπήραν καί χαρούμενοι έπήγαν στό χωριό φέροντες πολύτιμα δῶρα στή γραῖα.

Ἡ γραῖα μέ μεγάλη της εὐχαρίστησι τοὺς έδέχθη καί έφαγον ὄλοι μαζί. Τέλος ἡ γραῖα χωρίς νά ἔχη καμμία ὑποψία τοὺς έβαλε νά κοιμηθοῦν στό Ιερό διαμέρισμα.

Ὅλη τή νύκτα οἱ δύο νέοι δέν εκλείσαν μάτι, ἀλλά κλαίοντες προσήχοντο στή Παναγία καί έλεγον :

— Πῶς νά τολμήσωμε έμεῖς Ἁσιπάρθενε Μαρία, μέ τά μολυσμένα χέρια μας νά έγγίσωμε τό Ιερό τοῦτο κιβώτιον ὅπου μέ τόση έπιμέλεια φυλάσσεται ἡ Ἁγία Σου έσθῆτα ; Ἐπειδή δμως γνωρίζομε διτι ἡ θέλησί Σου είναι νά τήν μεταφέρομε πρὸς μεγαλυτέριν ασφάλεια καί περιποίησιν στή Κωνσταντινούπολι, στόν Ιερό ναό τῶν Βλαχερνῶν ὅπου ὄλοι οἱ πιστοί θα πέσουν νά τήν προσκυνήσουν έλπίζομε νά μάς συγχωρήσης.

Αὐτά ἀφοῦ είπαν οἱ δύο νέοι καί δταν ἀντελήφθησαν, διτι ὄλοι οἱ ἄρρωστοι κοιμοῦνται, ἔντρομοι ἀλλά καί χαρούμενοι έπλησίασαν τό Ιερό κιβώτιον, τό έπήραν καί στή θέσι του έβάλαν τό ὁμοίό του, χωρίς κανείς νά ὑποψιασθῆ τήν κλοπή γιαιτί καθῶς είπαμε θέλημα Θεοῦ ἦτο νά φθάση τό Ιερό αὐτό Ιμάτιο στή Κωνσταντινούπολι.

Ἀπεχαιρέτησαν λοιπόν τή γραῖα καί χαρούμενοι επέστρεψαν στήν πόλι. Μόλις έφθασαν οἱ δύο νέοι συνεννοήθηκαν καί ἀπεφάσισαν ὅπως νά μη δώσουν στόν βασιλέα τόν πολύτιμον θησαυρόν, ἀλλά νά τόν κρατήσουν αὐτοί οἱ ἴδιοι.

Πράγματι οἱ δύο νέοι εκτίσαν εκκλησίαν, τήν ὁποῖαν ὠνόμασαν τοῦ Ἁγίου Πέτρου καί Μάρκου τῶν Ἀποστόλων καί μέ μεγάλην έπιμέλειαν έναπόθεσαν εκεί τό θεῖον κιβώτιον.

Ἀλλά τά έξαίσια θαύματα ποῦ καθημερινῶς έγίνοντο, δέν ἄφησαν κρυφόν τόν πολύτιμον θησαυρόν καί ἀναγκάσθηκαν οἱ δύο νέοι νά είποῦν ὄλην τήν ἀλήθεια στόν βασιλέα.

Ὁ βασιλεὺς ἀκούοντας τό χαρμόσυνο αὐτό γεγονός εὐχαριστήθη πάρα πολύ καί έτίμησε μέ μεγάλας τιμάς καί αξιώματα τόν Γάλβιον καί τόν Κάνδιδον. Ἀμέσως έτρεξε μαζί μέ τή βασίλισσα στό ναό καί προσεκύνησαν τήν Ἁγίαν έσθῆτα χύνοντας θερμά δάκρυα. Ἀργότερα εκτίσε στό μέρος εκείνο ἓναν πολύ πλούσιον ναό στό ὄνομα της Παναγίας. Ἐβαλε τήν ἁγίαν έσθῆτα μέσα σ' ἓνα πολύτιμο κιβώτιον

καὶ τὸ ἀναπόθεσε μὲ τὴν ἀρμόζουσα τιμὴ καὶ εὐλάβεια στὸν ὑπέρλαμπρο αὐτὸν ναό. Ἐστόλισαν δὲ τὸν ναὸν αὐτὸν μὲ πλούσια δῶρα, καὶ ὄσα χρόνια ἐζούσαν καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα καὶ οἱ δύο νέοι, δὲν ἐλείπαν ποτὲ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν δοξολογοῦντες καὶ εὐχαριστοῦντες τὴν Θεομήτορα ποῦ τοὺς ἤξιωσε νὰ εὔρουν ἓνα τέτοιο πολῦτιμον θησαυρόν.

Ἐπίσης καὶ οἱ μεταγενέστεροι βασιλεῖς καὶ ὄλος ὁ λαὸς ἔτρεχαν στὸ ναὸ αὐτὸ καὶ μὲ μεγάλη εὐλάβεια προσηύχοντο διὰ τὰ θαύματα τὰ ὁποῖα καθημερινῶς ἔκαμνε ἡ Παναγία καὶ διεφύλαττε τὴ πόλι, ἀπὸ πολλοὺς κινδύνους, ἀπὸ ἀρρώστιας, ἀπὸ σεισμοὺς καὶ λοιμοὺς.

Πιο κάτω σὰς περιγράφομε ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα θαύματα τῆς Παναγίας :

Ὅταν κάποτε ἐχθροὶ εἶχαν περικυκλώσει τὴν πόλι, οἱ χριστιανοὶ ἐσκέφθησαν νὰ βγάλουν ἀπὸ τὸν ναὸν τῶν Βλαχερνῶν τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἀργυρὸν γιὰ νὰ μὴ τὸν ἀρπάξουν οἱ βάρβαροι. Ἀφοῦ ἐβγαλαν ὄλον τὸν στολισμὸν τῆς ἐκκλησίας, ἐπεχείρησαν νὰ ἐγγίξουν καὶ τὴν Ἁγίαν Σορόν.

Μόλις ἐπῆραν στὰ χέρια τοὺς τὴν Ἁγία Σορόν καὶ τὴν ἀνοίξαν, ἐβγήκε μιὰ δμνατὴ εὐωδία καὶ εὐωδίασε ὅλη ἡ ἐκκλησία. Μέσα δὲ στὸ κιβώτιο ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἁγία ἐσθῆτα εὗρηκαν καὶ μιαν βασιλικὴν ζώνη καὶ ἐδῶ ἐφάνη ἡ θεία δύναμις τῆς Θεοτόκου. Ἐνῶ ἡ βασιλικὴ ζώνη εἶχε ἀπὸ τὸν χρόνον καταστραφῆ, ἡ ἁγία ἐσθῆ-

τα ἦταν τελείως καινούργης, σὰν νὰ εἶχε ὄρανθῆ τὴν ὥρα ἐκείνη.

Μόλις ἐπληροφόρηθη τὸ γεγονός τοῦτο ὁ πατριάρχης, εἰδοποίησε τὸν βασιλέα καὶ τὴν σύγκλητον καὶ ὄλοι μαζί ἔτρεξαν στὸ ναὸ καθῶς καὶ πλῆθος κόσμου. Ὁ πατριάρχης, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ σύγκλητος μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἔσκυψαν καὶ ἐπροσκύνησαν τὸ ἱερὸ κιβώτιον.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας δταν ἐλείψει ὁ κίνδυνος τῶν ἐχθρῶν, ὁ πατριάρχης ἐβγαλε ἀπὸ τὸ κιβώτιον τὴν ἁγίαν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἐσήκωσε ψηλά γιὰ νὰ τὴν ἴδουν ὄλοι οἱ πιστοί, κατόπιν τὴν ἐβαλε πάλι εἰς τὴν θέσιν τῆς.

Ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μοναχοὶ καθῶς καὶ ὄλος ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτρεξε στὸ ναὸ τῶν Βλαχερνῶν καὶ ὄλοι μαζί ἔψαλον τὸ Κύριε ἐλέησον καὶ ἓνας—ἓνας ἠσπάσθησαν ὄλοι τὴν ἁγίαν σορόν. Κατόπιν ὁ πατριάρχης, ἀφοῦ ἐλειτούργησε τὴν ἔθεσε πάλι κάτω ἀπὸ τὰ ἅγιον βῆμα καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος συνεχῶς θαυματουργεῖ καὶ προστατεύει τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς ζητούντας τὴν βοήθειάν Της. Εὐσπλαγχνίζεται, ἐλεεῖ καὶ βοηθεῖ τοὺς πιστοὺς, βοηθεῖ τοὺς ἀγωνιζομένους σώζει τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ μᾶς χαρίζει τὴν εἰρήνην καὶ τὴν χαρά.

ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

- 1 'Αντωνίου τοῦ Μεγάλου
- 2 Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος
- 3 Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου
- 4 Κωνσταντίνου καὶ 'Ελένης
- 5 Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ
- 6 Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος
- 7 Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου
- 8 Σπυρίδωνος Ἀρχιεπισκόπου
- 9 Στυλιανοῦ καὶ Μερκουρίου
- 10 'Ελευθερίου μεγαλομάρτυρος
- 11 Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Ἀποστόλων
- 12 Προφήτου 'Ηλιοῦ
- 13 'Αγίου Γερασίμου
- 14 'Αγίου Διονυσίου
- 15 Μαρίας, ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας
- 16 'Αγίου Ἀθανασίου

ΔΙΑΦΟΡΑ

- 1 'Ο Ἀκάθιστος Ὕμνος
- 2 Ἀποκάλυψις τῆς Θεοτόκου
- 3 Ἐπιστολὴ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
- 4 Καλήμερα
- 5 Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον
- 6 Ἐρμηνεῖα εἰς τὸ Τροπάριον Κασσιανῆς
- 7 'Ο Ἀκάθιστος Ὕμνος
- 8 Ἐπιτάφιος Θρῆνος
- 9 Τὰ Δώδεκα Ἐδαγγέλια
- 10 Συλλειτουργικὰν
- 11 Καταβασία:
- 12 Νεκρώσιμος Ἀκολουθία